

torum instructio nunc primum concinnata, cui sese conformare poterunt in examine personali eorum, qui ad habitum admitti postulant.

Articuli const. Sixti V. incip. *Cum de omnibus ecclesiasticis ordinibus*, edit. an. 1587, Kal. Dec. ann. III Pontificatus.

«Hac nostra in perpetuum valitura constitutione districtè interdicimus, ne illegitimi procreati ex incestu, aut ex sacrilegio (quorum scilicet parentes consanguinitate vel affinitate intra tertium gradum invicem conjuncti fuerint, vel quorum alteruter parens castitatem Deo voverat, etiam Apostolica, imperiali vel regia, aut quovis alia auctoritate legitimi, aut natalibus restituti) ad aliquam quorumcunque ordinum, etiam Mendicantium, et non Mendicantium Fratrum, monachorum, eremitarum vel canonicorum, aut clericorum regularium congregationum, aut hospitalium religionem, neque ad habitum, neque ad professionem regularem, recipi vel admitti quoquo modo possint... Sed ne iis, qui humilitatis spiritu, Deo et religioni servire, et pœnitentiam agere intra monasteria, vel domos regulares cupiunt, ad sanctum hujusmodi propositum via penitus præcludatur, permittimus, ut præfati illegitimi ex dictis incestu aut sacrilegio geniti ad habitum conversorum seu famulorum in monasteriis, vel domibus regularibus ad servilia ministeria, viliora obsequia, humiles functiones, atque abjecta servilia admitti possint; ea tamen conditione, ut ad habitum religiosorum vel ad professionem, quam religiosi emittere solent, emittendam, nec non ad omnes non modo sacros, sed etiam minores ordines, vel ad clericalem characterem, denique ad cuncta ecclesiastica officia et functiones, et ad ascendendum ad altiores gradus sint eis portæ perpetuo clausæ et obseratæ.

«Quoad vero reliquos non ex incestu præfati vel sacrilegio, sed quovis alio minus legitimo toro natos, spurios, vel naturales etiam, ut præfertur, vel alias legitimos, qui, ob meliorem vitæ frugem, religionem ingredi cupiunt, abstatuimus et ordinamus, eos ad religionem admitti non posse aut debere, nisi prius illorum vita et moribus cognitis et circumstantiis universis, quæ circa idoneitatem personæ attendendæ erunt, consideratis, ac de religionis zelo, pietate, integritate et doctrina fide dignis testimoniis adeo commendati fuerint, adeo bonam indolem et specimen virtutis præferant, ac tot merita eis suffragentur, ut defectum natalium suppleant, eorumque receptio universæ religionis commodo et utilitati profutura videatur. Et super hoc in generali vel provinciali capitulo matura deliberatione habita, generalis vel provincialis, superioris, ac definitorum unanimi consensu approbati... exstiterint. Et tamen hi sic recepti, ad gradus, honores et dignitates sui ordinis obtinendas perpetuo inhabiles, et illorum incapaces remaneant, nisi super hoc fuerit auctoritate Apostolica cum eis specialiter dispensatum.

«Cæterum quoniam sæpe se vilia ingerunt, et se esse virtutes mentiuntur... auctoritate Apostolica, et tenore præsentium etiam perpetuo statuimus et ordinamus, juvenes aut viros adultos, majores sexdecim annis, non aliter in aliquam religionem recipi posse, nec debere, nisi prius de eorum parentibus, patria, deque anteacta vita et moribus diligenter inquiratur, et ex accurata informatione et fide digna relatione compertum, et exploratum sit, eos neque aliquorum criminum, qualia sunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia similia, aut graviora, reos vel suspectos existere, ut propterea damnati sint, aut ne damnentur, formident; neque ingenti ære alieno supra vires facultatum suarum gravatos, vel reddendis ratiociniis ita obnoxios, ut ex ejusmodi causa lis, vel molestia iis jam illata, vel timendum sit, ne inferatur. Nisi denique constet, ipsos non humana aliqua ratione, sed tantum devotionis et pietatis favore vitam religiosam sponte, et ex animo elegerint... Omnes autem, et quoscunque, ut dictum est, eriminosos vel suspectos, ut etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos ad religionem perpetuo inhabiles declaramus.»

Constitutio Sixti V. anni 1585. XII Kal. Nov. incip. *Ad Romanum spectat Pontificem*, qua nonnulla dubia super præcedenti constitutione declarantur.

DUBIUM I.

Utrum constitutio, ubi de illegitime genitis loquitur, comprehendat etiam eos, qui postea per subsequens matrimonium fuerunt legitimi?

Resp. *Negative* quoad eos, qui nati sunt ex parentibus, inter quos tempore quo geniti sunt matrimonium rite consistere poterat.

DUBIUM IV.

Quid intelligatur sub nomine dignitatum, honorum et graduum, a quibus præfati illegitimi excluduntur?

Resp. Appellatione dignitatum, etc., debere intelligi præpositus, abbatias, prioratus, guardianatus, custodiat, provincialium et generalium superiorum officia, et alia his similia cum honore et superioratu conjuncta. Ab officiis autem onerosis lectoris, confessarii, studiorum, et sacræ theologiæ magistri, regentis, prædicatoris, etc., imo etiam a voce activa, a sacris ordinibus suscipiendis, ipsorumque ministerio ipsos illegitimos, dummodo ex sacrilegio vel incestu geniti non sint, nequaquam arcemus.

Moderatio præfate constitutionis facta a Gregorio XIV quoad illegitimos per const. incipien. *Circumspecta Pontificis providentia*, edit. die 15 Mart. 1591.

«Nos igitur ea, quæ docuit experientia salubriter fuisse constituta, confirmare, quæ vero moderatione aliqua indigere, moderari volentes, ac dictarum constitutionum, et inde secutorum quorumcunque tenores etiam veriores, præsentibus pro expressis habentes... prædictas constitutiones in ea

parte, qua cavetur, ne illegitimi ex certo inibi expresse damnato toro vel complexu ad quamcunque religionem, neque ad habitum, aut professionem regularem, sed tantum ad habitum conversorum aut famulorum in monasteriis, aliisque locis regularium servientium admittantur: et si post dictam constitutionem professionem emitterent, voluit illam nullius esse momenti, auctoritate Apostolica, tenore præsentium ad terminos juris reducimus et moderamus. Volentes iisdem constitutionibus, eos, qui quovis modo illegitimi procreati fuerint, ad habitum et professionem regularem admitti posse, quemadmodum admitti poterant, si supra dictæ constitutiones editæ non fuissent (180).

«Ita tamen, ut cum de recipiendis quomodocunque illegitime natis ad habitum et professionem ordinum quorumcunque agatur, ii, ad quos hujusmodi receptio spectat, præter alia, de quibus ex dictarum constitutionum præcepto, circa quoscunque etiam legitimos disquirere debent, diligenter eorum vitam et mores inquirent, et ita demum recipiant, si tamen bonam indolem, et virtutis specimen præferant, ac tot eis merita suffragentur, ut natalium suppleant defectum, eorumque receptio religionis commodo et utilitati profutura videatur. Et super hoc ipso ii, ad quos, ut dictum est, pertinet hujusmodi receptio, matura deliberatione habita, ita censuerint et judicaverint, dummodo tamen filius illegitimus in religione, in qua pater, sive ante, sive post natiuitatem dicti filii professus fuerit, ipso patre vivente, non admittatur, quod expresse prohibemus (181).»

Instructiones super receptione et educatione novitiorum... jussu Clement. VIII, editæ die 19 Martii 1603.

Cum ad regularem disciplinam, etc. (Vide Ferraris, verbo NOVITIUS, ubi per totum referuntur instructiones prædictæ.) Cæterum, qui articuli in Appendice ex jussu sacræ congregationis super statu regularium additi sunt, incipiunt a principio, et ad paragraphum quintum inclusivum desinunt.

Instructio pro examine personali eorum, qui ad habitum admitti postulant, sive examen ipsum fiat ab examinatore provincialibus juxta art. 3 primæ partis decreti *Regulari disciplina*, sive ab examinatore deputato juxta declarationem ad dubium VI ejusdem decreti.

1. Examinatores provinciales, seu examinatore deputatus interrogent postulantes

REGULARES QUOAD VISITATIONEM PARAMENTORUM ALTARIUM, ETC.

Ordinariis locorum non competit regularium paramenta, etc., visitare.

SACRÆ CONGREGATIONIS CONCILII DECRETUM.

Congregatio Concilii censuit episcopos aut alios locorum ordinarios, vigore cujus-

(180) Gregorius XIV restituit privilegia religionibus olim concessa legitimandi etiam ad honores, gradus et dignitates; legi tamen scrutiniis non derogavit, sed eam tantum pro aliquibus casibus declaravit.

(181) Clemens VIII, in const. *In suprema Ecclesiæ*, ann. 1602, die 2 Apr. præfate Sixtinæ consti-

de ejus nomine, parentibus, patria et ætate. Diligenter postulantis voluntatem explorent, et præsertim, an coactus, an seductus sit, et quo spiritu, quo consilio, qua ratione ad statum religiosum ducatur, et utrum aliquam cogitationem habeat obligationis votorum, quæ deinceps emittere debet.

2. Si recipiendus uti clericus religionem ingredi postulet, inquirent examinatores vel examinatore, an eam litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem induciam præferat ut minores, et suis temporibus majores ordines, juxta decreta sacr. conc. Tridentini suscipere valeat. Quod si agatur de admittendis ad habitum conversorum, an saltem præcipua doctrinæ Christianæ capita noverint. Quoad omnes vero, et præsertim relate ad postulantes provecioris ætatis, examinatores vel examinatore sagacius, sed prudenter curent odorari, si recte de catholica doctrina sentiant, prout conditio cujusque personæ postulet.

3. Exquirant a postulante, utrum ejus parentes, vel alter eorum adhuc vivat, quam artem et professionem exerceant, vel exercuerint, et an adeo pauperes sint, ut filii subsidio indigeant.

4. Exquirant etiam a postulante ejus conditionem et statum, an habeat in sæculo media sufficientis sustentationis; si sit ære alieno gravatus; an et quam artem et professionem exerceat; an alicui religioso instituto nomen dederit, vel saltem uti novitius illius habitum induerit, vel eremitarum habitum susceperit; utrum fuerit inquisitus, aliqua nota, infamia et irregularitate irretitus, gravi morbo affectus.

5. Videant, an postulans notabili deformitate laboret; utrum aliquod signum valde infirmæ valetudinis vel fatuitatis præferat: cætera exquirant, quæ in respectivis constitutionibus ab admittendis ad habitum in eorum personali examine exquirenda præscribuntur.

6. Verum licet ex hujusmodi personali examine, si diligenter fiat, plura agnosci possint, et in scrutinio, de quo in art. 3 primæ partis decreti *Regulari disciplina*, de eorum personali examine ratio omnino habenda sit, tamen, præter illud, a provinciali exquirenda sunt documenta et informationes, prout in eodem art. 3 præscribitur, et reliqua omnia perficienda, quæ in enuntiatis decretis cum suis declarationibus decernuntur.

vis decreti ejusdem concilii Trident. nullam habere facultatem quovis tempore in monasteriis, domibus et ecclesiis regularium exemptorum, quibus non imminet cura animationi derogavit quoad pœnam nullitatis professionum. Sed decrevit, firmam remanere formam scrutiniis, et pœnas contra superiores latas. Vide D. Thesaurum, *De pœnis ecclesiasticis*, verbo CENSURÆ, et ILLEGITIMI, et integrum textum earundem constitutionum.

marum personarum sæcularium, visitandi sacristias, paramenta, vasa sacra, altaria, et cætera hujusmodi, aut etiam tabernaculum seu pyxidem, in qua sanctissimum Eu-

REGULARES QUOAD ELECTIONEM SUPERIORUM.

SACRÆ CONGREGATIONIS EPISCOP. ET REGULAR. DECRETUM.

Pater minister generalis totius ordinis Minorum S. Francisci cum animadverterit in capitula præsertim provincialia abusus aliquot, ut sibi videbantur, contra decretum sacri concilii Tridentini sess. xxv, cap. 6, *De regularibus*, et constitutiones ordinis irrepsisse, atque agnoscens, quantum intersit secundum præscriptam formam electiones celebrari, hanc sacram congregationem negotiis et consultationibus episcoporum et regularium præpositam rogavit, ut decem quæstiones, seu dubia, quæ sequuntur, declararet, videlicet:

1. An nomine absentium, quorum suffragia in electionibus supplenda non sunt ex Tridentini concilii decreto, illi quoque intelligendi sint, qui vita functi fuerint?

2. An secuta post ultimam congregationem intermediam morte alicujus guardiani, præses a ministro provinciali conventui administrando suffectus, habeat vocem in primo capitulo provinciali?

3. An provincialis et definitorium possint ante celebrationem capituli eundem præsidem conventus, vel alium religiosum in guardianum eligere, et an post hujusmodi electionem, ejusque publicationem novus guardianus jus ferendi suffragium in capitulo provinciali consequatur?

4. Licetne definitorio, vel immediate ante vel in actu capituli, substituere religiosum idoneum in locum alicujus guardiani, qui vocem activam vel passivam amisit?

5. Si quis ex definitoribus actualibus sit etiam cœnobii guardianus, poteritne duplex suffragium ferre? et si guardianatu se abdicaverit, poteritne alter substitui, ne ejus vox in capitulo desit?

6. In iis provinciis, ubi parvi conventus, vel cœnobita exstant, quæ hospitia appellari solent, poteritne minister provincialis discernere, ut præses hujus, vel illius parvi cœnobii jus suffragii habeat?

7. Ubi statuta peculiariter vigent, quæ lectoribus jubilatis numerariis jus ferendi suffragii in electione ministri provincialis, et definitorum provincialium tribuunt, si quis ex hujusmodi lectoribus sit etiam guardianus, poteritne lector simpliciter jubilatus ei substitui cum jure suffragii?

8. Si guardianus a civili potestate suo munere interdicatur, quo se abdicare nolit,

charistiæ sacramentum asservatur. — Apud Quaranta, *Summa Bullarii*, verb. *Privilegia regularium*, pag. 406.

poteritne alter ejus vices supplere? Et si idem apud legitimos superiores munus suum sponte dimiserit, poteritne alter in ejus locum eligi, ut suffragium ferat?

9. Quonam sensu intelligenda sunt illa decreti verba *ad effectum electionis faciendæ*, utrum nempe ad ipsum tantummodo actum electionis, an vero etiam ad electores ante capituli celebrationem constitutos pertineant?

10. An consuetudo aut præscriptio possit efficere, ut ratæ et validæ sint electiones, quæ contra formam decreti Tridentini factæ fuerint?

Itaque S. congregatio in plenario auditorio die 11 Martii 1836; referente eminentissimo cardinali Polidorio, respondit.

Ad 1. *Affirmative*.

Ad 2. *Negative*.

Ad III. Ad quodlibet fraudis discrimen avertendum, non eligantur guardiani post festum S. Francisci, sed per præsides regimini conventuum, ubi opus fuerit, rite consulatur juxta constitutiones ordinis.

Ad 4. *Negative*.

Ad 5. *Negative* in omnibus ad utramque partem.

Ad 6. *Negative*.

Ad 7. *Negative*.

Ad 8. *Negative* ad primam partem; ad secundam provisum in tertio.

Ad 9. *Affirmative* quoad utramque partem, quatenus verba concilii tum ad actum electionis, tum ad electiones ita referenda sint, ut nec mere titulares, nec alii, qui vicem absentium suppleant ad effectum electionis faciendæ constitui possint.

Ad 10. *Negative*, et supplicandum Sanctissimum pro sanatione ad cautelam prætensarum electionum, quæ contra formam decreti Tridentini factæ fuerint.

Et facta de præmissis relatione sanctissimo domino Nostro Gregorio XVI, in audientia diei 25 Martii 1836, Sanctitas Sua responsiones et declarationes sacræ congregationis approbavit et confirmavit, et præsens decretum constitutionibus Minorum S. Francisci tam Observantium quam Reformatorum adjungi jussit, sanando ad cautelam electiones, quæ usque adhuc aliter peractæ fuerint, de quibus proinde nullo unquam tempore dubia, et quæstiones excitari posse districte prohibuit.

I. A. card. SALA præfectus.

J. Patriarcha Constin. secretarius.

FINIS TOMI SEXTI.

Ex typis MIGNE, au Petit-Montrouge.

